

47. Naozaj chcel Ježiš založiť Cirkev?

Štyridsiatasiedma z 54 otázok o Ježišovi Kristovi a Cirkvi, na ktoré odpovedá tím profesorov histórie a teológie z Navarskej univerzity.

28.12.2023

Ježišovo kázanie sa v prvom rade obracalo k Izraelu. On sám to povedal tým, ktorí ho nasledovali: „Ja som poslaný iba k ovciam strateným z domu Izraela.“ (Mt 15, 24). Od začiatku svojho pôsobenia vyzýval všetkých na obrátenie: „Naplnil sa

čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu.“ (Mk 1,15). Táto výzva na osobné obrátenie však nie je niečo individualistické. Má zhromaždiť rozptýlené ľudstvo, aby vytvorilo Boží ľud, ktorý prišiel Ježiš spasiť.

Ježiš – otvorený celému ľudstvu – chcel znovu zjednotiť ľud zmluvy a naplniť tak prisľúbenia dané svojmu ľudu. Jasným znamením toho je ustanovenie dvanástich apoštolov s Petrom ako hlavou: „A toto sú mená dvanástich apoštolov: prvý Šimon, zvaný Peter, a jeho brat Ondrej, Jakub Zebedejov a jeho brat Ján, Filip a Bartolomej, Tomáš a mýtnik Matúš, Jakub Alfejov a Tadeáš, Šimon Kananejský a Judáš Iškariotský, ktorý ho potom zradil“ (Mt 10,2-4; porov. Mk 3,13-16; Lk 6,12-16). (Pozri otázku 10. Kto boli dvanásti apoštoli?) Číslo dvanásť odkazuje na dvanásť kmeňov Izraela a vyjadruje vôľu zhromaždiť svätý Boží ľud, *ekklesia*

Theou: oni sú základom nového Jeruzalema (porov. Zjv 21,12-14).

Novým znamením tohto Ježišovho zámeru je, že pri poslednej večeri im udelil moc sláviť Eucharistiu, ktorú v danom okamihu ustanovil (pozri otázku 35. Čo sa stalo pri poslednej večeri?). Týmto spôsobom odovzdal celej cirkvi v osobe Dvanástich, ktorí sú jej hlavou, zodpovednosť byť znamením a nástrojom zjednotenia, ktoré on začal a ktoré sa má naplniť na konci časov. Jeho sebadarovanie na kríži, ktoré je sviatostne anticipované v tejto večeri a sprítomnené zakaždým, keď cirkev slávi Eucharistiu, vytvára spoločenstvo zjednotené s ním. Toto spoločenstvo je povolané byť znamením a nástrojom úlohy, ktorú Ježiš začal. Cirkev sa teda rodí z úplného darovania sa Krista za našu spásu, ktoré bolo predvídané pri ustanovení Eucharistie a dovŕšené na kríži.

Týchto dvanásť apoštolov je najzreteľnejším znamením Ježišovej vôle pre existenciu a poslanie jeho cirkvi. Je zárukou, že medzi Kristom a cirkvou nie je žiadny rozpor: Kristus a cirkev sú nerozlučiteľne spätí, a to aj napriek hriechom ľudí, ktorí cirkev tvoria.

Apoštoli si uvedomovali, veď to tak prijali od Ježiša, že ich poslanie bude trvať stále. Preto bolo ich starosťou nájsť svojich nástupcov, aby poslanie, ktoré im zveril Kristus, pokračovalo aj po ich smrti, ako o tom svedčí kniha Skutky apoštolov. Zanechali za sebou hierarchické spoločenstvo prostredníctvom apoštolskej služby pod vedením zákonných pastierov, ktorí ho budujú a udržujú v spoločenstve s Kristom a Duchom Svätým, kde sú všetci povolaní zakúšať spásu, ktorú im Otec ponúka.

Svätý Pavol preto členom cirkvi hovorí: „ste spoluobčania svätých a

patríte do Božej rodiny. Ste postavení na základe apoštolov a prorokov; hlavným uholným kameňom je sám Kristus Ježiš.“ (Ef 2,19-20).

Nemôžeme sa stretnúť s Ježišom, pokiaľ neberieme do úvahy skutočnosť, ktorú on vytvoril a v ktorej sa prejavuje. Medzi Ježišom a cirkvou je hlboká spojitosť, neoddeliteľná a tajomná, na základe ktorej sa dnes Kristus prejavuje vo svojom ľude.

Francisco Varo